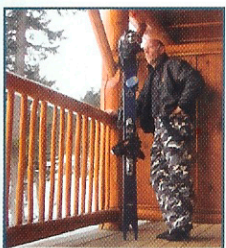

Het nieuwe rijden

We dachten na de carveski-revolutie dat de skibranche wel in rustiger vaarwater terecht zou komen, maar niets blijkt minder waar. Oké, de carveski was een zege voor de skisport, maar dat wil niet zeggen dat we achterover kunnen gaan leunen. Juist niet. Door de revolutie in de skibouw is men anders over ski's en het skiën gaan nadenken. Slalommen om palen blijkt nog mateloos populair in de Alpenlanden, maar de ontwikkeling van het skiën zit tegenwoordig veel meer in de new school. Het nieuwe skiën, of beter gezegd het nieuwe rijden, is begonnen.

In dit Ski Magazine daarom alvast een voorproefje van de toekomst waarbij het 'spelen' op ski's centraal staat. Een strakke techniek en ingewikkelde methodiek is passé. Het plezier staat centraal en niet de techniek. Het materiaal wat daarbij past vind je in de impressies van de freestyleski's. Inmiddels het grootste freestyleoverzicht van Europa! De lifestyle die daar bij hoort leggen we uit met behulp van Nederlands beste freestylers, Wilco en Maarten.

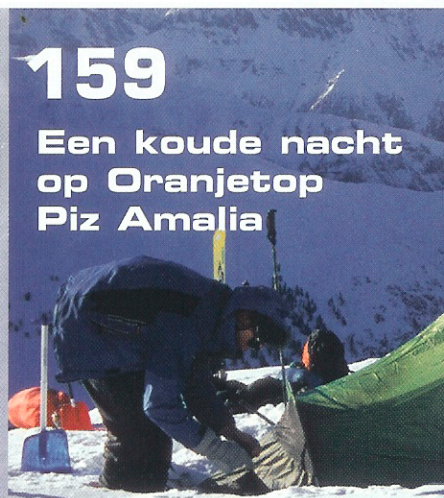
Dat freestyle en freeride het imago van de skisport totaal veranderen moge duidelijk zijn. Niet langer is de skileraar Rudy uit de bierreclame the man to be, maar zijn het jonge gasten in baggy outfits die al spelend skiën, eh, rijden. 'Veel te extreem,' zeggen de oudgedienden. Waar herken ik dat toch van? Was snowboarden ook niet alleen voor halve zolen met afgezakte broeken, staartjes en petjes achterstevoren? Ik heb er niet veel teruggezien tijdens de big air in Rotterdam en ook niet wanneer ik in de skigebieden ben. Natuurlijk zullen we dadelijk niet met heel skiënd Nederland in het funpark te vinden zijn, maar laten we eerlijk zijn: skiet heel Nederland dan wel door de palen?

*Bert Romani
hoofdredacteur*

74
Op zoek naar ruige pieken en poëder in Zwitserland

159
Een koude nacht op Oranjetop Piz Amalia

12
Roadtrip naar de middernachtzon

144
Paardenraces op het meer van St. Moritz

56
Argentinië: door God gegeven natuurschoon

Een nulletje Straight

Fotografie: Bernd Ritschel
Locatie: Hjørundfjord, Noorwegen

Van Chamonix naar Narvik

Roadtrip naar de middernachtzon

Stel: je bent berggids en je staat de hele winter al op ski's. Wat doe je dan in het voorjaar, als de sneeuw begint te smelten en je toe bent aan vakantie? Dan pak je je spullen, rijdt een stevige 4.000 km noordwaarts en stapt weer in je vertrouwde bindingen om in de middernachtzon onvergetelijke skitoeren te maken.

Tekst: Ilse Bekker Fotografie: Edward Bekker en Bernd Ritschel

Kerstavond 2004. De postbode in Chamonix trotseert met zijn gele Kangoo de eerste sneeuw en komt slippend tot stilstand bij ons 'basiskamp' in Chamonix. 'Petit paquet pour Monsieur Thomas Bekker!'. De bijna 12-jarige Thomas neemt trots zijn pakketje in ontvangst en glundert als hij het papier openscheurt: 'Wow, een echte uitschuifbare survival grill-spies!'. Elk jaar krijgt Thomas cadeaus van die ene Noorse "oom" Torberg, een vriend van onze familie, woonachtig in de buurt van Namsos. 'Toch wel jammer', vervolgt hij, 'dat ik die oom Torberg nog nooit heb ontmoet. Kunnen we daar niet eens heen gaan?'

Dit bracht ons op een idee. Begin mei hebben we al een Ski & Roadtrip met klanten door Zweeds Lapland en de Noorse fjorden gepland. Thomas heeft eind april twee weken voorjaarsvakantie. Wat als we nou eens met onze achtpersoons Chevrolet Suburban zélf naar het noorden rijden, in plaats van het vliegtuig te pakken naar Kiruna om daar een busje te huren voor onze skigroep. Laten we oom Torberg opzoeken, onderweg de mooiste skigebieden testen én zelf op ontdekkingsstocht gaan in onontgonnen gebied! Vooral de Lyngen Alps, een eilandengroep zo'n 500 km boven de poolcirkel, trekken onze bijzondere aandacht nadat Edward een paar jaar geleden het gebied op ski's verkende.

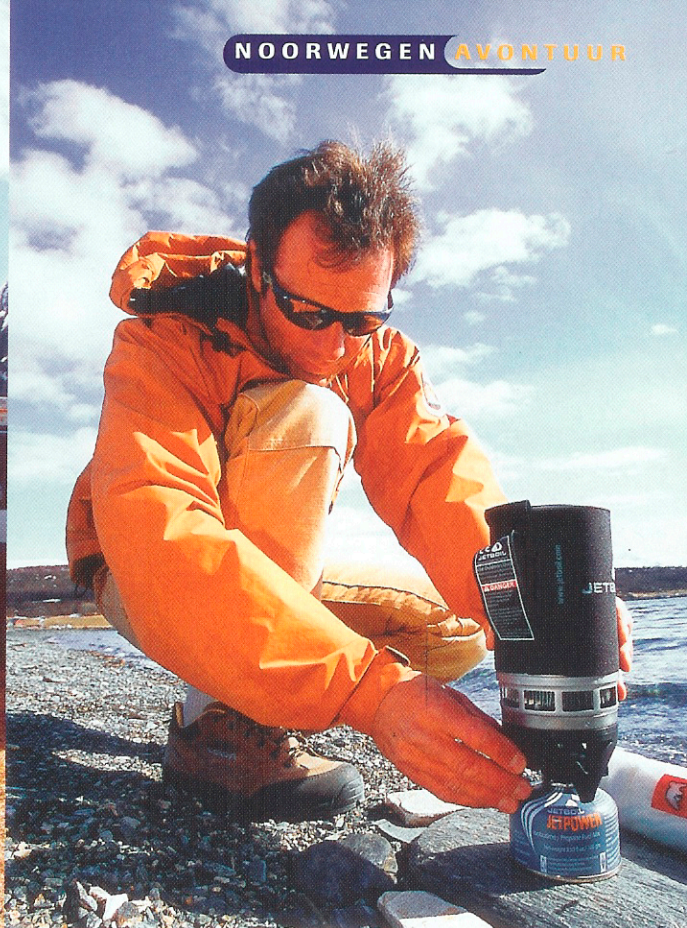
Doorgewinterd?

En zo vertrekken we op 15 april met Thomas op de achterbank en een volgepakte skibak op het dak van onze Chevy 4x4. Op naar het hoge noorden waar in deze tijd van het jaar de dagen lang zijn en de natuur op haar mooist is. De reis voert ons vanuit onze thuisbasis op de Zwitsers-Franse grens

bij Chamonix, via Nederland - verplichte familiestop - naar Denemarken, waar de dagen al aanzienlijk langer worden en het heerlijk rustig is op de comfortabele brede snelweg. Het motto van onze reis is een 'avontuurlijke ski-expeditie' en voor de eerste overnachting onderweg, die in Denemarken, kiezen we dan ook dapper voor de tent. Klein detail: er waait een wind, kracht 8 op onze camping aan zee en de temperatuur ligt rondom het vriespunt. Echt kampeerweer dus. De meneer van de receptie kijkt meewarig naar Thomas en biedt ons peinzend een blokhut aan, voor de prijs van een kampeerplek. So much voor zijn vertrouwen in onze doorgewinterde kampeerkwaliteiten... Tja, zo'n aanbod sla je natuurlijk niet af en zo blijft ons een nacht afzien in de tent bespaard. Hoewel, waren we niet op avontuurlijke ski-expeditie?

De volgende ochtend nemen we de draad van onze expeditie weer op met een zeer onexpeditieële tussenstop:

Legoland (we zijn immers niet dagelijks in Denemarken). Na ons bezoek rijden we door naar Hirsthals, waar om elf uur vanavond de Colorline Traveller vertrekt, die ons morgenochtend na een korte nacht aan boord zal afleveren in het Noorse Larvik. Welcome to Norway!

Vakantiegevoel

Reizen in Noorwegen is cruisen: driebaans snelwegen kennen ze niet en 's lands navelstreng, de E6 die vanuit het zuiden tot aan de Noordkaap reikt, is niet meer dan een smalle tweebaans rijksweg met een maximumsnelheid van 90 km per uur. De zon laat zich van zijn beste kant zien en

noorden, naar de Olympische pistes van Kvitfjell. Maar dat is pas voor morgen. Eerst laten we ons lekker verwennen in het fantastische, pal naast de piste gelegen hotel Gudbrands-Gard. Het hotel, geheel opgetrokken in logbuilding-stijl met grasdak en al, is van alle luxe voorzien. Het overdekte zwembad met jacuzzi en sauna ligt er aantrekkelijk bij. Het is wel afzien hoor, zo'n avontuurlijke ski-expeditie...

Privé-partijtje

Om 6 uur de volgende ochtend worden we wakker van de zonnestralen die onze smaakvol ingerichte kamer warmoranje kleuren. Dit is een van de meest onvergetelijke zonsopgangen die we ooit hebben meegemaakt. Wat een dag en wat een plek om je 12de verjaardag te mogen vieren! Al vroeg zit jarige Thomas achter zijn versgebakken wafels. Wat een ontbijt! Maar de verwennerij begint pas écht als we onze ski's onderbinden. Het is 21 april, de springsnow is op zijn best en onze Black Diamond freerideski's-met-twintip hebben het effect van een jetski: een enorme straal slush spuit in een grote boog achter ons aan. Dit is het toppunt van genot! En wat helemaal heerlijk is, is dat er in het hele skigebied behalve ons drietjes en de liftbediende niemand, maar dan ook helemaal niemand, te bekennen is! Een privé-feestje dus.

Wat een dag en wat een plek om je 12de verjaardag te mogen vieren!

de op onze kaart uitgestippelde groene route langs Hønefoss en door Randsfjorden voert ons over heuvels, langs meren en door kleine dorpjes als Lomsdalen en Vålhovd met hun voor Scandinavië zo typerende roodgeverfde houten huizen. Kortom, volop vakantiegevoel. Op naar de volgende stop: Lillehammer.

In de Olympische stad Lillehammer valt niet veel te skiën maar een bezoekje aan de skischans boven de stad is natuurlijk een must. Van hieruit zien we het 'Vikingschip', de overdekte schaatshal waar Johan Olaf Koss in 1994 in gouden medailles grossierde. Maar de sneeuw in de verte lonkt en al gauw vervolgen we onze weg richting het

0 De Lyngen Alps.

0 Edward, Thomas en oom Torberg.

0 Bivak op het Lyngenfjord.

Kvitfjell is hét wintersportgebied voor de agglomeratie Oslo. Het skistation is vanuit de hoofdstad 2,5 tot 3 uur rijden en daarom ideaal voor weekeindtoerisme uit de stad. Maar ook voor skiërs uit zuidelijker gelegen oorden is het gebied uitdagend genoeg voor een succesvolle skivakantie. Het seizoen start al in oktober en gaat door tot in mei. Bovendien is 80% van de pistes voorzien van sneeuwkanonnen. Hartje

winter zijn de dagen hier erg kort en is het trotseren van de kou een flinke uitdaging, maar zo laat in het seizoen kan er volop worden genoten door iedereen. De Olympische piste is lekker steil, maar ook minder ervaren skiërs komen hier uitgebreid aan hun trekken. Zelfs buiten de piste valt er het een en ander te beleven. Het uitzicht over Gudbrandsdalen met zijn meren is helemaal wat je je van Noorwegen voorstelt en de mensen zijn enorm gastvrij. We genieten dan ook met volle teugen van deze unieke ski-ervaring. Moe maar voldaan stappen we tegen vijven in de auto en vervolgen we onze weg noordwaarts.

IJzige kou

Bij Dombås verlaten we Gudbrandsdalen en slaan we rechtsaf. Naarmate we hoger komen, verandert de omgeving. Loofbomen behoren tot de verleden tijd en eenmaal op het plateau van de Dovrefjell, verandert ook het weer. De zon verdwijnt achter een dik wolkendeek en tijdens een korte fotostop zijn de ijzige kou en stevige bries goed voelbaar. Gauw terug naar onze warme auto. De eerste vlokken sneeuw raken de voorruit en eindelijk krijgen we het échte wintergevoel te pakken. Nergens auto's of tekens van leven, alles is wit om ons heen en buiten is het bar en koud. Het wordt langzaam donker wanneer we tegen elven de havenstad Trondheim binnenrijden en intrek nemen in het Scandik hotel Prinsen dat we gisteren in allerijl boekten.

Diezelfde nacht stapt driehonderd kilometer noordwaarts Torberg Sjursnes uit zijn bed. Hij pakt zijn koffertje en snelt naar de bus, die hem in bijna 5 uur naar Trondheim zal brengen. De volgende ochtend aan het ontbijt is het eindelijk zover, de oorspronkelijke reden waarom wij nu al

een kleine 3.000 km op de teller hebben staan: we ontmoeten Torberg aan het ontbijt en hij herkent ons meteen, ondanks dat Edward er even niet bij is. Thomas lijkt kennelijk als twee druppels water op zijn vader toen die 12 was.

De reden waarom Edward niet samen met ons aan de ontbijttafel zit is een best zorgelijke: vanmorgen bleek tijdens een telefoontje met het Hurtigruten-schip MS Nordnorge, dat in de haven van Trondheim ligt te wachten op haar passagiers en lading, dat onze 'truck' met zijn niet geringe lengte van 5.70 meter én skibak op het dak niet op het schip kan. 'Yes Sir, you are all confirmed, but our ship does not have enough space for your car, sorry for that', is het vriendelijke antwoord. Aj...

Snelle route

De Hurtigruten is een instituut in Noorwegen en ver daarbuiten. Al meer dan een eeuw lang doet een vloot van 14 luxueus ingerichte schepen in een dagelijkse dienstregeling alle belangrijke Noorse havens aan van zuid naar noord en vice versa. Van Bergen naar Kirkenes aan de Russische grens en weer terug, twee keer 2500 zeemijlen en 34 havens in 11 dagen. De Hurtigruten, letterlijk vertaald 'snelle route' is méér dan de cruise die bekend staat als een van 's werelds mooiste zeereizen. De dagelijkse komst van het rood-zwart

Freeriden en toerskiën boven de Poolcirkel

Net als in 2005 organiseert Edward Bekker ook in 2006 een avontuurlijke ski-expeditie naar het hoge noorden. NSkiV-leden profiteren van maar liefst 50,- korting p.p.

Kijk voor meer informatie in de Sneeuw(r)ips brochure van Ski Magazine 2 (oktober 2005) of op www.sneeuwtrips.nl of www.edwardbekker.com.

gestreepte Hurtigruten-schip is van vitaal belang voor een groot aantal van de 34 havens aan afgelegen, over de weg moeilijk bereikbare fjorden. Het schip vervoert levensmiddelen, autobanden, sneeuwscooters en nog veel meer. Je kunt het zo gek niet bedenken, of het wordt wel in een van de havens verscheept. En toeristen, die de lange kilometers op weg naar het noorden een beetje veel vinden, pakken de boot. Mét hun auto's. Tenminste...

1

Narvik.

2

Kavringtinden
(1289 meter).

3

Tromsø

Het verlossende telefoontje komt gelukkig al snel wanneer de bemanning met wat schuif- en verhuiswerk tóch nog een plekje heeft gevonden voor ons niet erg compacte vervoermiddel. Opgelucht zien we om klokslag 12 uur de trossen los gaan voor onze tweedaagse zeereis naar Tromsø. Ook

Torberg gaat mee, hij zal ons 24 uur lang op de boot vergezellen tot de stad Bodø.

Reizen per schip is misschien wel de meest relaxte manier van reizen. In de frisse wind op het dek, vanuit je luie stoel in de lounge, aan tafel, liggend in de hut of bubbelend in de jacuzzi op het achterdek; waar je ook bent schuift een wonderlijke wereld van fjorden en ruige natuur aan je voorbij. Elke dag is alweer langer én kouder dan de vorige en aan alles merken we dat we noordwaarts gaan en de poolcirkel passeren. Helaas hebben we de zon sinds Kvitfjell niet meer gezien en het ziet er ook niet naar uit dat hij zich snel weer laat zien, maar dat hoort erbij als je over zee noordwaarts reist.

In de stad Bodø gaan we voor een kort stadsbezoek van boord en nemen we afscheid van Torberg. Maar niet voordat hij Thomas een echte Noorse vishengel heeft gegeven. Hopelijk komt die nog van pas in de Lyngen Alps. We hervatten onze reis en varen in de nacht langs de Lofoten richting onze eindbestemming Tromsø. Morgen zullen we hier vroeg in de middag aanmeren en onze vriend en outdoorfotograaf Bernd Ritschel treffen, die 's ochtends per vliegtuig uit München arriveert.

Gateway to the arctic

De stad Tromsø staat bekend als de 'Gateway to the arctic'. In de 19de eeuw, ten tijde van grote poolreizigers als Amundsen en Nansen, was dit het vertrekpunt van hun barre tochten. De stad is met 57.000 inwoners de grootste van het noorden en herbergt 's werelds noordelijkst gelegen universiteit. Voor alle duidelijkheid, we bevinden ons hier tussen de 69ste en 70ste breedtegraad, wat even noordelijk is als Prudhoe Bay in het noordelijkste puntje van Alaska. In

3

1

2

3

Tromsø ligt nog volop sneeuw en auto's rijden met spikes. Terwijl thuis, 4000 km zuidelijker, de lente zijn intrede doet en de natuur ontwaakt.

We voelen ons net Noren; één met de natuur en buiten thuis

De vreugde van het weerzien met Bernd in Tromsø is groot. Bijna 25 jaar lang trekken Bernd en Edward met enige regelmaat samen de bergen in en de lijst van gezamenlijk beleefde avonturen op alle werelddelen is nagenoeg eindeloos. Vol ongeloof schudt Bernd zijn hoofd als hij onze volgepakte Chevy-formaat-truck ziet en wij er tussen al onze kampeertroep, skischoenen, touwen, helmen en rugzakken met moeite in slagen een plekje vrij te maken voor Bernd en zijn luttele twee tassen. We verlaten de stad en onderweg proppen we bij de dichtstbijzijnde supermarkt de laatste vrije vierkante centimeters vol met etenswaar. Twee uur en een pontje verder, rijden we het dorpje Lyngseidet in het hart van de Lyngen Alps binnen en vinden we tot ons grote genoegen binnen een half uur een comfortabel appartement aan het fjord.

Eén met de natuur

Het begint meteen te kriebelen wanneer we naar boven kijken en de besneeuwde toppen van de Kavringtinden en

de Kjostinden achter ons appartement zien. Nauwelijks hoger dan 1000 meter en tóch fantastische bergen die schreeuwen om op ski's beklommen én afgedaald te worden. Vergelijk het met de Alpen, waarbij de dalen onder water staan. Geen drukke skiliften maar meteen vanaf zeeniveau op de ski's en naar het laatste stuk tot op de top. Terwijl Edward en Bernd met de topografische kaart van het gebied voor hun neus hun eerste nachtelijke skitocht voorbereiden, werpt Thomas zijn spiksplinternieuwe hengel uit in het fjord. Tot zijn en onze grote verbazing heeft hij meteen beet. Met een nog spartelende kabeljauw aan de hengel loopt hij glunderend het appartement binnen. We voelen ons net Noren, één met de natuur en buiten thuis.

De dagen in Lyngseidet vliegen voorbij en de nachtelijke ski- en fototochtjes met Bernd hebben vanwege de stevige bewolking wisselend succes. Maar we weten het zeker: de toerskimogelijkheden hier zijn eindeloos en we komen hier zeker terug.

Jumps ver boven de haven

Als we na een laatste schitterende tocht waarbij de zon zich eindelijk heeft laten zien, een overgelukkige Bernd op het vliegveld van Tromsø achterlaten, zoeken we de vertrouwde E6 weer op en cruisen we richting Narvik. Onderweg, langs Gratangen en Lavangen, zien we overal skisporen en net als in de Canadese Rocky Mountains is 'roadside skitouring' populair. Nog altijd bevinden we ons een stevige 300 kilometer

1 Succesvol vissen in het fjord.

2 De haven van Breivikeidet.

3 Contrast in de haven van Lyngsseidet.

noordelijk van de poolcirkel wanneer we in de verte het azuurblauwe Ofotfjord door de voorruit zien verschijnen. Als je niet beter weet, zou je denken dat je in de Caraïben of minstens aan de Middellandse zee bent! En dan rinkelt onze GSM: 'Hi Edward, come and join us for lunch at the pier! We have beers left, just stop at the harbour for some fresh shrimps!' Collega-berggids en vriend Anders heeft zich, na een paar jaar wonen en werken in Chamonix en La Grave, een kleine 10 jaar geleden met zijn vrouw Susanne in de Noorse havenstad Narvik gevestigd. Van hieruit runt hij een succesvol gidsenbureau. In de wintermaanden, van november tot en met februari, komt de zon hier niet op en kleurt de lucht overdag hooguit vaalblauw, maar in het voorjaar is het hier top-skiseizoen.

We treffen Anders en zijn Zweedse klanten zoals afgesproken tijdens hun picknick op de pier, nét voordat de liften van het kleine skistation om 13:00 uur opengaan. We besluiten hem na een korte stop te volgen richting liftstation en wat we daar aantreffen is bijna een droom: een heerlijk voorjaars-temperatuurtje en een fantastische laag springsnow op welhaast nóg mooiere freeride afdalingen. Thomas is helemaal in zijn element als hij zijn kunsten, die hij op de skiclub van Chamonix heeft geleerd, aan ons vertoont en spectaculaire jumps maakt ver boven de haven. Dit is echt het einde. Onder ons varen grote ijzerertschepen de haven binnen, terwijl wij een paar honderd meter hogerop over de hellingen suizen.

Tegen negenen, wanneer de liften sluiten, schijnt de zon

nog volop en achter ons biertje op het terras van Anders en Susanne genieten we om 23:30 uur van de zonsondergang in het fjord. Wanneer we de volgende ochtend om half vier opstaan, lijkt het of het niet donker is geweest en rijden we via de beroemde skigebieden van Risksgränsen en Björkliden naar het vliegveld van Kiruna in Zweeds Lapland. Het is 1 mei en de temperatuur ligt rond het vriespunt. Voor Thomas en mij zit de reis erop, maar op hetzelfde moment loopt op Schiphol een groepje Nederlanders bij 27°C met hun ski's te zeulen, op weg naar Kiruna voor hun toerski- en freeride-avontuur met Edward. Ik krijg meteen heimwee bij het idee dat ik dit fantastische land moet verlaten... ❄️

Noorwegen

Noors Verkeersburo Benelux

tel: 0900 8991170 (€ 0,35 per minuut)

internet: www.visitnorway.nl

Regio Tromsø en Lyngenalps

Destinasjon Tromsø

P.O. Box 311

N-9253 Tromsø

e-mail: info@destinasjontromso.no

internet: www.destinasjontromso.no

Regio Narvik

Destination Narvik

P.O.Box 338

N-8505 Narvik

e-mail: post@destinasjonnarvik.com

internet: www.narvikinfo.no

Kvitfjell

Kvitfjell Alpinanlegg

N-2634 Fåvang

e-mail: kvitfjell@kvitfjell.no

internet: www.kvitfjell.no

Hurtigruten

www.hurtigruten.no

Verkoopkantoor Hurtigruten in Nederland

Norske Turist Service BV

e-mail: info@norsketuristservice.nl

internet: www.norske.nl

Veerdiensten

o.a. Color Line / VCK Zeereizen

Economy Car Package retour vanaf

€ 125,-

VCK Travel

Valreep 13

NL-1042 AN Amsterdam

tel: (+31) 206 800 868

fax: (+31) 206 800 897

e-mail: ferries@vcktravel.nl

internet: www.colorline.com